

НАКНАДА ЗА ИСХРАНУ У ТОКУ РАДА И РЕГРЕС ЗА КОРИШЋЕЊЕ ГОДИШЊЕГ ОДМОРА

Уколико је општим актом утврђено посебно право запосленог на накнаду за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора, запослени има право на та примања без обзира на то то је Законом о платама у државним органима и јавним службама прописано да коефицијент за обрачун и исплату плате садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора.

Из образложења:

Према утврђеном чињеничном стању, тужени није тужиљи исплатио накнаду трошкова за исхрану у току рада нити накнаду трошкова за регрес за коришћење годишњег одмора за 2009. и 2010. годину у висини и на начин уговорен појединачним колективним уговором код туженог и Колективним уговором Градске управе за изворне и поверене послове Града Н.П. Коефицијент за обрачун и исплату плате у складу са одредбом члана 4. Закона о платама у државним органима и јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 34/01...116/08) изражава сложеност послова, одговорност, услове рада и стручну спрему (став 1), а садржи и додатак на име накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора (став 2).

Одредбом члана 2. став 2. Закона о раду прописано је да се његове одредбе примењују на запослене у државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе и јавним службама, ако посебним законом није друкчије одређено, а одредбом члана 118. истог закона прописано је право запосленог на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду, између осталог и за исхрану у току рада (тачка 5), као и за регрес за коришћење годишњег одмора (тачка 6), док је одредбом члана 8. став 2. истог закона прописано да колективним уговором и правилником о раду (општим актима послодавца и уговором о раду) могу да се утврде већа права и повољнији услови рада од права и услова утврђених законом, као и друга права која нису утврђена законом осим ако законом није другачије одређено.

Одредбом члана 46. тач. 1) и 2) Колективног уговора Општинске управе Н.П. уговорено је да запослени има право на друга примања по основу радног односа, и то на накнаду за исхрану у току рада, као и на регрес за коришћење годишњег одмора.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиље делимично основан јер за период у коме се примењивао колективни уговор Општинске управе општине Н.П. запослени код туженог па и тужиља имају право на накнаду трошкова за исхрану у току рада као и за регрес за коришћење годишњег одмора, у висини која је прописана одредбом члана 46. овог колективног уговора, јер он утврђује већа права и повољније услове рада од права и услова рада утврђених Законом о платама у државним органима и јавним службама. (*Пресуда Врховног касационог суда, Рев2 927/2017 од 16. маја 2018*)